

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys

Seneliui su močiuė dabar virš 70 metų. Kalbėjomės kartą mes su seneliu apie jo jaunystę, ir staiga užėjo močiuė į kambarį. Senelis nusišypsojo ir ištarė: “O, štai ir mano saulutė!” Jis visada suranda jai gražių žodžių, ir nesvarbu, tuo metu jie tik dviese, ar yra kažkas dar šalia.

Visada stebėjauisi tokiais nuoširdžiais ir šiltais senelių jausmais, ir kartą paklausiau močiuės, kaip jie sugeba išsaugoti tokią meilę. Močiuė su šypsena atsakė: “Tai labai paprasta: svarbu išlaikyti pusiausvyrą...”

“Kaip tai?” susidomėjau aš. Močiuė atsakė: “Žiūrėk, kartais aš jaučiu, kad galiu prisidėti prie dienos darbų tik 10 procentų, tokiu atveju senelis atlieka kitus 90, ir, atvirkščiai – būna, kad mano darbų 80, o senelio – 20 procentų, o kartais ir po lygiai... Bet visada tai 100 procentų meilės, todėl nėra priežasčių jokiems nesutarimams!”

Dieve, kuris esi Tėvas Danguje ir žemėje, Tėve mūsų, kuris esi Meilė ir Gyvenimas, dėkojame Tau, kad kiekviena šeima žemėje vis naujoms kartoms tampa Tavo gyvenimo ir meilės tęsėjomis.

Nuolankiai meldžiame, kad pagelbėtų mūsų šeimoms visa Šventoji Nazareto Šeima, – kad mes gyventume gerąją Tavo Žiniją, kurią Tu mums atnešei savo Sūnaus Jėzaus asmenyje, jog – Tu esi, mumis rūpiniesi, nuolat laimini mus, mūsų šeimas, ir per kiekvieną žmogų vis parodai mums savo veidą.

**“Atverk, Viešpatie, mūsų širdį
Tavo Sūnaus žodžiams.”**

Plg. Apd 16, 14b

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

1 Sam 1, 20–22, 24–28; Ps 83, 2–3, 5–6, 9–10; 1 Jn 3, 1–2, 21–24

Psalmės atliepas

Laimingi, kurie Tavo Namuose gyvena, Viešpatie!

Evangelija pagal Luką (2, 41–52)

Jėzaus gimdytojai kasmet eidavo į Jeruzalę švęsti Velykų. Kai Jėzui sukako dvylika metų, šventės papročiu jie nuvyko į Jeruzalę. Išskilmėms pasibaigus ir jiems grįžtant atgal, vaikas Jėzus pasiliko Jeruzalėje, bet gimdytojai to nepastebėjo. Manydami jį esant keleivių būryje, jie nuėjo dienos kelią, paskui pradėjo ieškoti jo tarp giminių bei pažįstamų. Nesuradę grįžo jo beieškodami į Jeruzalę.

Pagaliau po trijų dienų rado jį šventykloje, sėdintį tarp mokytojų, besiklausantį jų ir juos beklausinėjantį. Visi, kurie jį girdėjo, stebėjosi jo išmanymu ir atsakymais. Pamatę jį, gimdytojai labai nustebė, ir jo motina jam tarė: „Vaikeli, kam mums taip padarei?! Štai tavo tėvas ir aš su sielvartu ieškome tavęs“. O jis atsakė: „Kam gi manęs ieškojote? Argi nežinojote, kad man reikia būti savo Tėvo reikaluose?“ Bet jie nesuprato jo žodžių.

Jėzus iškeliavo su jais ir grįžo į Nazaretą. Jis buvo jiems klusnus. Jo motina laikė visus įvykius savo širdyje. O Jėzus augo išmintimi, metais ir *malone Dievo ir žmonių akyse*.

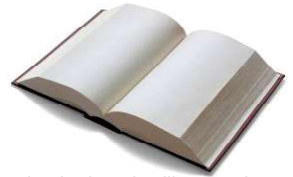
Evangelijos komentaras:

Jėzaus gimimas yra šeimos šventė. Susitikimas šeimos židinyje, apsiskeitimas palinkėjimais ir dovanomis išreiškia bičiulystę. Kalėdų dienos – geras metas namuose atkreipti dėmesį į savo šeimos gyvenimą. Juk tai šeima, kuri savausia.

Šeima yra kaip gyva prakartėlė. Todėl Bažnyčia greitai po Jėzaus gimimo šventės mūsų žvilgsnius kreipia į visą šeimą - Šv. Šeimą, ją 1892 m. įsteigė popiežius Leonas XIII. Jo apaštališkajame laiške skaitome: „...Dievas taip nusprendė, kad išganymo darbas pasaulyje prasidėtų Dievo įsteigtoje šeimoje. Jis norėjo, kad visi žmonės turėtų šeimos židinį, bendro sugyvenimo ir visų dorybių bei šventumo tobulą pavyzdį. Šventąjį Juozapą tėvai turi kaip puikų tėvo ir globėjo pavyzdį; Motiną Mariją – kaip tobulą meilės, drausmės, paklusnumo ir ištikimybės pavyzdį. Vaikai turi Jėzaus, kuris buvo klusnus, pavyzdį...“ Popiežius Jonas XXIII susirūpinęs klausė: „Jeigu šeimoje nėra taikos, vienybės ir santarvės, kaip gali tada būti taika ir vienybė visuomenėje?“ Marija priekaištavo mažajam Jėzui sakydama: „Štai Juozapas ir aš su sielvartu ieškome tavęs“ (Lk 2, 48). Šiuose žodžiuose yra paslėpta viena labai svarbi vaikų auklėjimo formulė – tėvas ir motina turi abu kartu auklėti savo vaikus. Kur nėra vieningumo, ten ne auklėjimas, o tik vaikų gadinimas. Vaikas yra kaip tas sodinukas, kurį turiu prižiūrėti ir puoselėti, kad jis užaugtų ir būtų derlingas. Jei vieningai tėvai tai daro, tuomet yra matomas visapusiškas gėris.

Kiekviena šeima išgyvena džiaugsmo, taikos, ramybės ir kartu nerimo, kančios, išbandymų akimirkų. Gyvenimo įvykiai kiekvienai šeimai pateikia įvairių pavojingų iššūkių, kuriems nugalėti reikia pasiaukojimo, gebėjimo pamiršti save pačius. Prancūzų rašytoja Fransuaza Sagan sako: „Visos santuokos sėkmingos. Sunkumų atsiranda tik tuomet, kai prasideda bendras gyvenimas.“ Šeima nugali sunkumus, jeigu stato savo ateitį kaip meilės ir gyvybės civilizaciją ant tikėjimo, pasitikėjimo ir meilės pamatų. Šeima kuria naują meilės civilizaciją tuomet, kai ji rūpinasi bendra dvasia kasdieniame gyvenime, kurdama gėrį, nugalėdama blogį, neapykantą ir kietasirdiškumą; kai puoselėja tarp šeimos narių tiesos dvasią, tarpusavio pagarbą, abipusį supratimą ir evangeliškąjį atleidimą; kai ugdo aukos dvasią, kuri leidžia būti pasiruošusiems pasiaukoti ir dėl šeimos gerovės daug ko atsisakyti.

Tegul Nazareto šeima bus šeimai šaltinis, iš kurio sėsimės pagalbos ir išminties, kaip mylėti vieni kitus, aukotis dėl kitų, auklėti vaikus bendradarbiaujant su pačiu Dievu. Kokia šeima, tokia ir visuomenė; koks gyvenimas šeimoje, toks žmonijos ir Bažnyčios gyvenimas. Tai didi atsakomybė ir paslaptis, kuri atsiskleidžia ir yra matoma šeimoje.

Ganytojiškas laiškas Jubiliejinių metų pradžiai

Šventosios Šeimos sekmadienis, 2024 m. gruodžio 29 d.

Brangūs broliai iš seserys,

Didi malonė aplankė mus – sulaukėme Jubiliejinių metų! Šv. Kalėdų išvakarėse popiežius Pranciškus atvėrė Šventąsias duris Šv. Petro bazilikoje Vatikane ir pakvietė piligrimus iš viso pasaulio naudotis Jubilėjaus metų malonėmis: atnaujinti tikėjimą, praktikuoti artimo meilę, sužadinti viltį, leistis į piligrimystę ir praturtinti save bei mirusius artimuosius atlaidų dovana.

Labai prasminga, kad pasaulio vyskupijose Jubilėjaus metai pradedami švęsti būtent Šventosios Šeimos sekmadienį. Taip Bažnyčia atkreipia dėmesį į tai, kad nuo pat Evangelijos skelbimo pradžios šeima yra privilegijuota krikščioniškojo tikėjimo perdavimo vieta, dažnai vadinama *mažąja Bažnyčia*. Atraskime kasdienę maldą bei sekmadienio Eucharistijos šventimą, skirkime laiko vienas kitam, nes tai stiprina ryšius šeimoje.

Švenčiame mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, tamsumoje gyvenančių žmonių išvedusio į išgelbėjimo šviesą, Gimimo jubiliejų. Viešpats parodė, jog sunkiausiose situacijose „pro tamsą įžvelgiama šviesa: suvokiama, kaip evangelizaciją palaiko iš Kristaus kryžiaus ir prisikėlimo kylanti galia. Tai skatina ugdyti su viltimi glaudžiai susijusią dorybę – *kantrybę*. Pasaulyje, kuriame skubėjimas tapo nuolatiniu reiškiniu, esame įpratę norėti visko ir tuoj pat. Jau nebeturime laiko susitikimams, dažnai net šeimose darosi sunku pabūti drauge ir ramiai pasikalbėti. Skubėjimas išstūmė kantrybę ir padarė didelę žalą žmonėms“.

Jubiliejinių metų logotipe pavaizduotos žmonių figūros, kurių pirmoji tvirtai laikosi kryžiaus. Tai ne tik tikėjimo, bet ir vilties, kuri niekada neapgauna, ženklas. Kryžius nėra statiškas, bet dinamiškas: jis linksta žmonijos link, tarsi norėdamas ją pasitikti ir pasiūlyti savo tikrumą būtyje bei saugumą viltyje.

Jubilėjaus metais popiežius kviečia leistis į piligrimystę. Turima omenyje ne tik piligrimystė į Romą ar į Lietuvoje jubiliejinėmis paskelbtas bažnyčias. Esame kviečiami išžengti iš savo uždaro. Be abejo, atsakyti savo uždary mąstymo ir veikimo schemų yra gerokai sunkiau nei fiziškai kur nors nukeliauti, bet Jubilėjaus metu esame kviečiami išgyventi keitimosi, širdies atsivertimo patirtį. Keliaukime pas ligonius, vienišuosius, pabėgėlius, kaimynus ar visuomenės paribyje esančius žmones. Dovanokime jiems savo dėmesį ir atneškime vilties žinią, kad jie nėra atskirti nuo Dievo meilės!

Šiandieninis pasaulis susiduria su nežinia dėl rytojaus, nenuspėjamumu, baime ir nusivylimu. Popiežius kviečia mus tapti *Vilties pilgrimais*. Jubilėjaus metai tebus „paženklinti neblėstančios, Dieve glūdinčios vilties. Tegul jie padeda mums iš naujo atrasti būtiną pasitikėjimą tiek Bažnyčia, tiek visuomene, tiek tarpasmeniniams, tiek tarptautiniams santykiams, tiek puoselėjant kiekvieno žmogaus orumą ir pagarbą kūriniui. Tegul mūsų tikėjimo liudijimas būna pasaulyje tikros vilties raudas, skelbiantis naują dangų ir naują žemę (plg. 2 Pt 3, 13), kur galėsime gyventi teisingai, tautų santarvėje laukdami Viešpaties pažado išsipildymo“.

Jubiliejinių metų šventimas teskatina visuomenės solidarumą, broliškos bendrystės darbus, socialinio teisingumo puoselėjimą bei kitus vilties ženklus, kurių pirmasis – taikos įgyvendinimas. Negalime pasiduoti pagundai manyti, jog esame užvaldyti blogio ir smurto, nes pasaulyje atrandame daugybę gėrio apraiškų, kurias būtina pastebėti ir skleisti. Viešpaties dovanotas gyvenimas yra nuostabus, todėl svarbu turėti entuziazmo kupiną gyvenimo viziją, kurioje vietos atranda ne tik žmogiškos silpnybės ar nuopuoliai, bet ir atgaila bei atleidimas.

Jubilėjaus metai – tai malonės metai: jie suteikia galimybę patirti beribį Dievo gailestingumą per Atgailos sakramentą bei laimėti visuotinius atlaidus. Per išpažintį atleidžiamos nuodėmės ir atnaujinamas malonės gyvenimas, o atlaidai – laikinosios bausmės už jau atleistą nuodėmės panaikinimas.

Šventosios Šeimos sekmadienis; ir 2025 metų – Jubiliejinių Vilties – metų pradžia

Šiandien turėkime mintyse savas šeimas, žiūrėdami į Šventąją Šeimą – Jėzų, Juozapą ir Mariją. Švęskime Eucharistiją, kurioje taip pat esame Šeima, gimusio žmogumi Dievo Sūnaus Jėzaus vienijama Šeima.

Popiežius Pranciškus šiandien paskelbia Jubiliejinius Vilties metus. Tad visi pasiryžkime gyventi turint vilties ateičiai, rytdienai, kaip šeimoje, kiekvienai dienai.

Padėkos Eucharistija paskutinę 2024 metų dieną

Baigiantis 2024 metams, kaip visada metams pasibaigiant, peržvelgiame tai, kas juose buvo patirta, nuveikta, gyventa ir pan.

Gruodžio 31 dieną, antradienį, 17 val. Šlienavos bažnyčioje, bus švenčiama Padėkos Eucharistija. Dėkosime Dievui, dėkosime sau ir kiekvienam, kad kartu gyvenome praėjusiuose metuose ir sulaukėme naujų metų. Tad kviečiame dalyvauti Padėkos Eucharistijoje!

Naujieji metai

Sausio 1 dieną, pradedant naujus 2025 metus, švęsime Švč. M. Marijos, Dievo Gimdytojos šventę. Šlienavos bažnyčioje Eucharistija bus švenčiama tik 13 val., Viršūžiglio bažnyčioje Eucharistijos šventimas vyks įprastu sekmadieniais laiku – 11 val.

⇒ „Kaip žinome iš asmeninės patirties, nuodėmė „palieka žymę“, ji turi pasekmes: ne tik išorines, susijusias su įvykdyto blogio padariniais, bet ir vidines, nes „kiekviena, net ir lengvoji nuodėmė sukelia nesveiką prisirišimą prie kūrinii; ji turi ištaisyti išskaistinimas arba čia žemėje, arba po mirties (skaistykloje).“ Taigi mūsų silpname, blogio paveiktame žmogiškajame būvyje lieka „nuodėmės likučiai“. Jie pašalinami per atlaidus, visada veikiančius per Kristaus malonę: šventasis Paulius VI rašė, kad Kristus yra „mūsų atlaidai“.

Jubiliejinių metų centre – Kristaus asmuo, todėl Jubiliejaus siekiamybė – atsiverti gyvam ryšiui su Viešpačiu Jėzumi per asmeninę ir bendruomeninę maldą, Šventojo Rašto skaitymą, Švenčiausiojo Sakramento adoraciją, konkrečius artimo meilės darbus, nes ką padarome vienam iš mažiausiųjų, padarome pačiam Viešpačiui.

Brangieji, linkime jums prasmingų, gilių ir vilties kupinų Jubiliejinių metų patirčių, o jūsų žemiškos piligrimystės kelinę tegloboja Šventoji Šeima, kuri kasmet atlikdavo piligriminę kelinę į Jeruzalės šventyklą. Kaip Jėzui reikėjo būti Jo dangiškojo Tėvo reikalauose, taip ir mes neišleiskime iš akių „didingo tikslo, į kurį esame pašaukti – Dangaus“. Amen.

Lietuvos vyskupai

2025 METŲ, JUBILIEJAUS MALDA

Tėve, kuris esi danguje, tegul tikėjimas, kurį mums davei per savo Sūnų Jėzų Kristų, mūsų brolių, ir meilės liepsna, Šventosios Dvasios išlieta mūsų širdyse, pažadina mumyse Tavo Karalystės atėjimo palaimingąją viltį.

Tegul Tavo malonė mus perkeičia, kad taptume darbštūs Evangelijos sėklų augintojai, ir jos perkeistų žmoniją bei visatą su pasitikėjimu laukiant naujo dangaus ir naujos žemės, kai įveikus blogio jėgas amžiams bus apreikšta Tavo šlovė.

Tegul Jubiliejaus malonė atgaivina mumyse, Vilties piligrimuose, dangiškųjų gėrybių troškimą ir teišlieja ant viso pasaulio mūsų Atpirkėjo džiaugsmą bei ramybę.

Tau, amžinai palaimintasis Dieve, tebūnie gyrius ir šlovė per amžius. Amen.

popiežius PRANCIŠKUS

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Adresas: Žalioji g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.

Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; jm. kodas: 191289430,

AB "Swedbank" bankas, sąskaitos Nr. LT367300010002243406.

Leidinių paruošė kun. Rimas.